

L'OPINIÓ

Any V - Número 487
Preu: 10 cèntims

BARCELONA Diumenge, 25 desembre 1932

Bon Nadal a tothom, i per molts anys, dins una Catalunya ben pròspera i una República ben d'esquerra

EL SENYOR MACIÀ, A LES COMARQUES GIRONINES DEVASTADES PELS TEMPORALS

EL PRESIDENT ES FEU CARREC DELS ESTRALLS CAUSATS PER L'AIGUA A LLAGOSTERA, PALS, TORROELLA DE MONTGRI, VERGES, ARMENTERA, SANT PERE PESCADOR, TORROELLA DE FLUVIA, FORTIA, CASTELLO D'EMPURIES, FIGUERES I BANYOLES

LA BONA GENT D'AQUELLES COMARQUES DEMOSTRA UNA GRAN FORTITUD D'ESPERIT DAVANT EL DESASTRE

EL SEGON NADAL DE LA REPUBLICA

Ara ja un any parlàvem de com el primer Nadal de la República era un Nadal trist, principalment a causa que els rics, considerant la República com el seu enemic més directe, havien tractat d'atacar-la a mort, i li boicotejaven el seu desenvolupament, creguts que, tancades les caixes, paralizades les obres, immobilitzats el diner, la misèria i la fam, havien d'encendre en els cors un rancor que possibilités esclats de violència, darrera els quals tornarien les coses que havíem tret.

Som en el segon Nadal de la República. Aleshores només dütem vuit mesos de règim nou. Avui en portem vint. Alguns dels rics que ara ja un any encara se sentien suïcides, avui ja han posat enteniment. Però encara en queden que no estan del tot domesticats. I aquest segon Nadal de la República és, encara, un Nadal sense aquella alegria que tots voldríem que tingués.

En aquests dotze mesos darrera, una part d'aquests que són culpables de la tristesa d'avui, ha intentat restablir per la força, el que el poble arrossegà en un gest de dignitat civil. Si haguessin triomfat, avui, en aquest Nadal, sota la restauració, moltes llars vestirien de dol, les presons serien plenes de ciutadans, i la barbàrie entronitzada faria sentir damunt les espatlles de tot el país el fred de l'acer de les espases.

De resultes d'aquest intent d'assalt a la llibertat, avui alguns d'aquests rics passen el Nadal a Villa Cisneros. El Brusi d'ahir, es complia a publicar-ne els retrats, amb una fruïció malaltissa. Per culpa d'ells i de l'ambient encara enrarit del país—a causa d'ells i dels seus amics, els grans d'Espanya, els ducs i comtes i marquesos antics—la República encara no ha trobat aquell punt dolç que li permeti enfocar econòmicament la seva vida per camins de normalitat no trencada per incidències ni per obstaculitzacions emboscades.

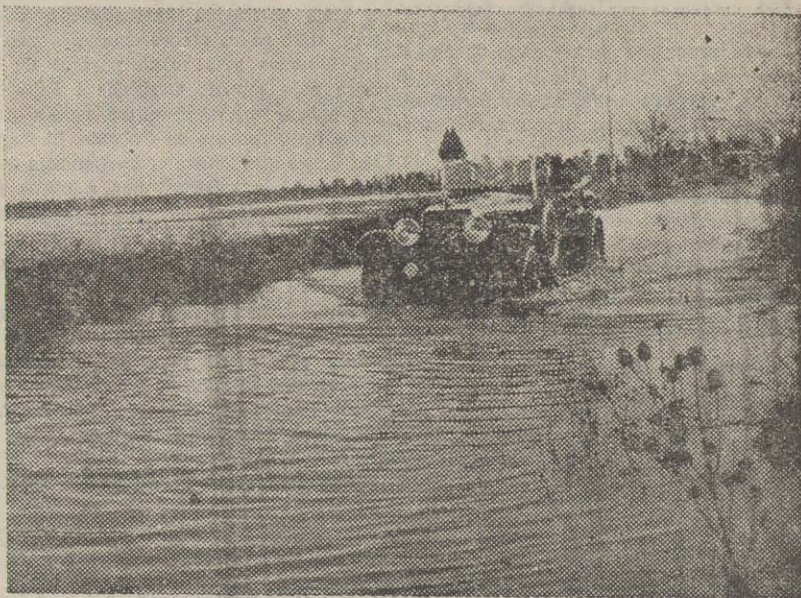
Que aquests enemics del poble, que encara tenen alguna puixança en els Consells bancaris, siguin a Villa Cisneros, no ens venja. Tampoc la venjança no ens dona cap gust. Però avui encara hi ha fam a moltes llars, encara hi ha obrers que no treballen, encara hi ha misèria encenent rancors, encara les mans balbes dels desheredats se us allarguen des de les parets dels carrers implorant una almoïna, encara hi ha infants que tremolen arropats a les jaldilles de les seves mares, amb l'anèmia gravada en el semblant.

Tota aquesta tragèdia d'aquest Nadal, es dona en més o menys, a tot arreu del món, a causa de la crisi econòmica mundial. No ens hi podem sostreure. Però si al nostre país aquesta crisi és encara accentuada, és a causa, en molta part, d'aquests elements que fien les seves esperances en la desesperació popular.

Es perquè el tercer Nadal de la República no sigui un tercer Nadal trist, amb rancors encara encesos, que demanem que la República sigui inexorable amb els que tracten d'atemptar contra la seva normalització i contra la seva marxa a costa de la fam del poble.

Els aiguats d'aquests darrers dies han deixat les belles comarques de Girona en un estat lamentable, que en alguns llocs presenta caràcters de veritable tragèdia. Poques vegades un temporal havia adquirit tan grosses proporcions. Ni el de 1913, ni el de 1929. Alguns gironins—sobretot els més vells—no recordaven cosa semblant de molts anys ençà. La pluja, a raig fet, no cessà en una colla de dies, devastant els magnífics camps i deixant-los inutilitzats, en molt temps, per al conreu eficaç. Alguns ponts quedaren destruïts totalment. Trossos de carretera foren arrassats pel corrent. El Fluvià, el Muga, el Daró, el Ter, entre altres, en determinats punts es desbordaren, envaint la magnífica plana de l'Empordà. El càlcul aproximat d les pèrdues produïdes ascendeix a uns quants milions.

El President de la Generalitat, senyor Macià, en tenir coneixement de

L'AUTO PRESIDENCIAL, CAMI DE CASTELLO D'EMPURIES

ENTREM A GIRONA

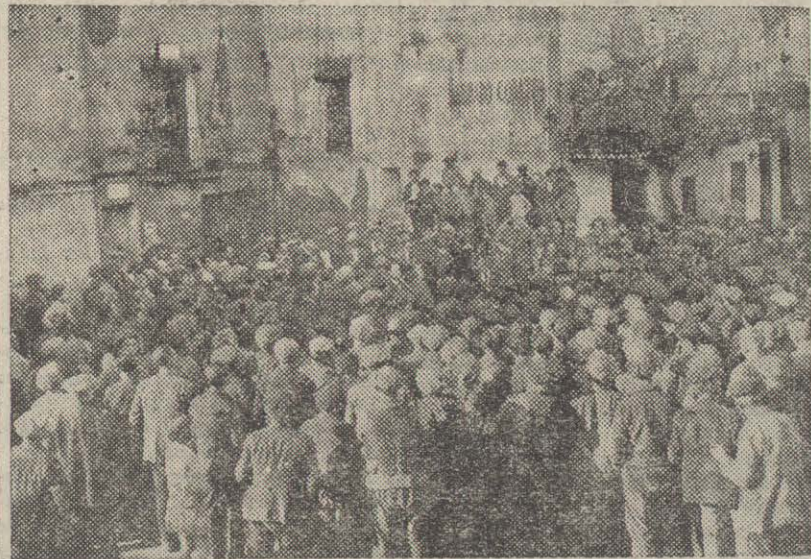
Els pobles gironins han demostrat ara posseir una veritable dosi d'heroisme i ensems han donat un exemple inapreciable de conducta. A pesar del que divendres poguérem observar durant el viatge—hom remarcava molt bé l'honorable President de Catalunya, a cada moment—han sabut dominar el vergen de la violència, reconeixent que això no condueix a res, com no sigui dolor infecund, que anulla l'afany constructiu i reparador. Els pobles que recorreguérem i aquells altres que també han estat víctimes de les tempestes, han ofert un exemple d'ordre i disciplina social, veritablement confortable. La seva tragèdia no ha transcendit, en tons estridents, tot i que ha estat gairebé insuperable, sinó al contrari, han reaccionat, sollicitant l'atenció dels que van al davant del Govern de Catalunya, per demanar que siguin satisfetes les seves aspiracions justes i solucionats aquells problemes que la devastació ha plantejat i que els dificulten la vida, presentant l'amarg panorama de la misèria.

Del nostre viatge per les comarques gironines, en treiem una conseqüència: que el nostre poble té molta fe, que confia en els seus governants i que confia en ell mateix. Aquesta resignació no és simptomatosa de decaïment; és senyal d'una vitalitat. Els camperols perjudicats confien en el seu esforç de rehabilitar el camí perdut.

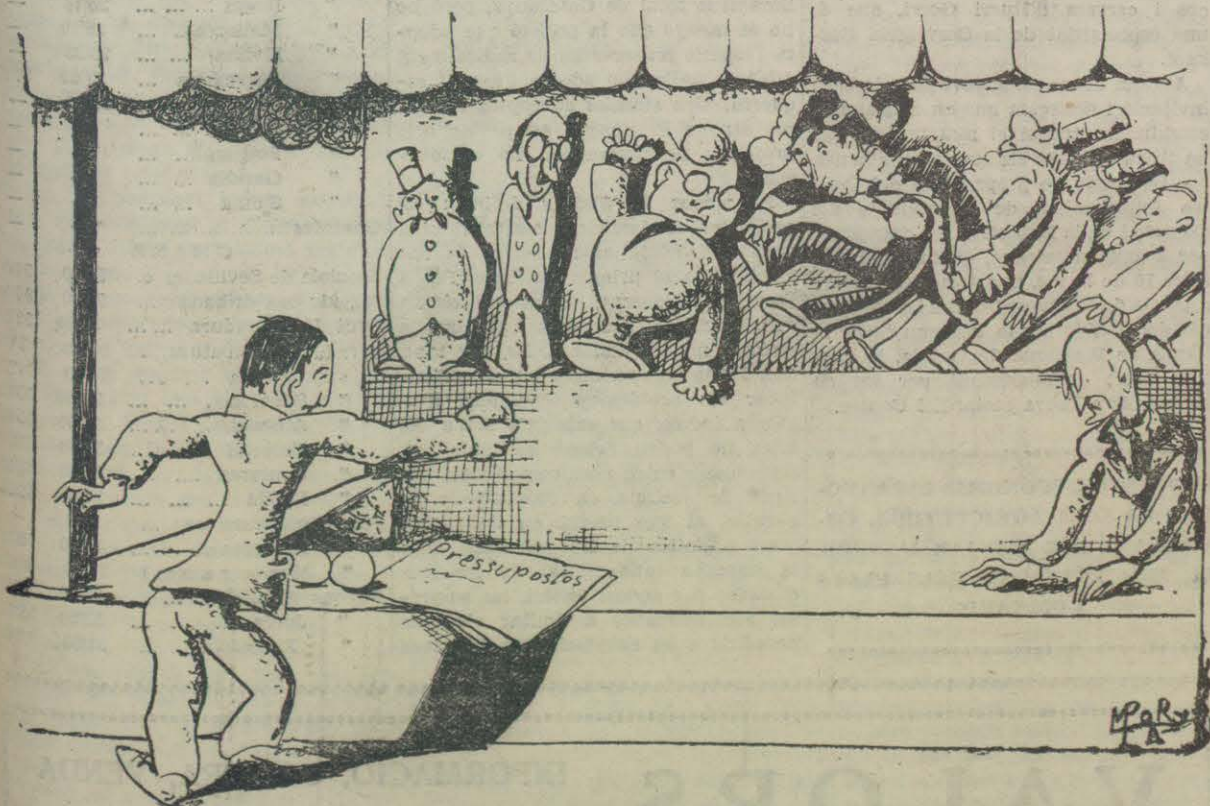
Cap altre mitjà com l'automòbil ens podia oferir tan extensament una cabal idea de la desfeta. En poques hores poguérem formular-ne el judici i projectar mentalment els camins a seguir per una més eficaç reparació.

A les deu i deu minuts entràrem a Llagostera, un dels pobles damnificats. Sortiren a rebre'ns, l'alcalde senyor Fermí Oliver, les autoritats, fiscal, administrador de Correus; representants del Centre Republicà Federal i Agrupació Catalanista... La comitiva s'aturà una breu estona, la necessària per tal que es canviessin les salutacions i els interes-

(Segueix a la pàgina 9)

EL SENYOR MACIÀ, A SANT PERE PESCADOR, PARLA A LA GENT DEL POBLE

LS PRESSUPOSTOS DE LA GENERALITAT

Trenta anys de catalanisme... i de tecnicisme financer i econòmic en orris!

la importància de la desfeta, va triar ràpidament a aquelles comarques un equip d'elements tècnics, sense deixar de banda la intenció de visitar-les després personalment, per a donar-se compte dels estralls produïts i cercar la manera de donar, ja que no una solució, un mitjà d'alleviament.

Divendres fou realitzada l'excursió presidencial. El senyor Macià sortí de la seva residència particular a les vuit del matí, per tal de recórrer les principals comarques devastades. L'acompanyaven el comissari de la Generalitat a Girona, senyor Irla, i el seu secretari polític de la Presidència, senyor Joan Alavedra. També hi anava el representant d'"L'OPINIÓ".

La comitiva partí per la costa, en automòbils, en direcció a Llagostera. Per les comarques barcelonines hom no pogué apreciar res. Només en alguns camps s'hi veien tolls d'aigua, que donaven la idea que uns dies abans estaven completament negats.

En entrar a les comarques gironines, acudiren a saludar el senyor President i adherir-se a la comitiva, els diputats per aquelles terres, senyors Dot-Arxé, Bancells, i Casademunt.